

PROGRAMA DE MÀ

Julia Kleiter & Julius Drake —*Lieder* de Schumann, Liszt, Korngold i Wagner

Palau Grans Veus | Schubertiada Barcelona

Dilluns, 1 de juny de 2026 – 20 h

Sala de Concerts

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

En co-producció amb:

Associació
Franz Schubert

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

inaem
INSTITUTO NACIONAL DE
LAS ARTES ESCÉNICAS Y DE LA MÚSICA

Compromís amb el medi ambient:

EMAS
CENTRO AMBIENTAL
VERDELLER
83-007-0000

AENOR
GESTIÓN
AMBIENTAL
ISO 14001

BIOSPHERE
SUSTAINABLE LIFESTYLE

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Programa

Julia Kleiter, soprano

Julius Drake, piano

I part

Robert Schumann (1810-1856)

Liederkreis, op. 39 – Cercle de cançons

In der Fremde – A l'estranger

Intermezzo

Waldesgespräch – Conversa en el bosc

Die Stille – La calma

Mondnacht – Nit de lluna

Schöne Fremde – Bella llunyania

Auf einer Burg – En un castell

In der Fremde – Lluny

Wehmut – Melangia

Zwielicht – Mitja llum

Im Walde – En el bosc

Frühlingsnacht – Nit de primavera

Franz Liszt (1811-1896)

Enfant, si j'étais roi, S.283/b – Nen, si jo fos rei

Comment, disaient-ils, S. 276/b – Com, deien ells

S'il est un charmant gazon, S. 284/b – Si hi hagués una gespa encisadora

Oh! quand je dors, S. 282/b – Oh! quan dormi

II part

Erich Wolfgang Korngold (1897-1957)

Unvergänglichheit – Immortalitat

Unvergänglichheit – Immortalitat

Das eilende Bächlein – El rierol apressat

Das schlafende Kind – L'infant dorment

Stärker als der Tod – Més fort que la mort

Unvergänglichheit – Immortalitat

Richard Wagner (1813-1883)

Wesendonck Lieder – Cançons de Wesendonck

Der Engel – L'àngel

Stehe still! – Detureu-vos!

Im Treibhaus – A l'hivernacle

Schmerzen – Penes

Träume – Somnis

Durada del concert:

Primera part, 45 minuts | Pausa de 15 minuts | Segona part, 40 minuts

La durada del concert és aproximada.

#lied

Benvingut/da!

És el teu primer concert
de música clàssica
al Palau?

Consells per gaudir
de l'experiència!

Poema

Comiat

Dir-te adeu era això:
veure com cremen boscos
i ser jo tots els arbres.

També la pluja ferma
que ha començat a caure.

Mireia Calafell

Nosaltres, qui (LaBreu, 2020)

Palau de la Música Catalana

Palau 100

London Phil & Gardner
Ensemble Pygmalion & Pichon
Hong Kong Phil Orchestra & Peltokoski
Accademia Nazionale di Santa Cecilia & Harding
Philharmonia Orchestra & Salonen
Deutsche Radio Philharmonie & Pons
Batiashvili, Royal Concertgebouw Orchestra & Mäkelä
Passió segons sant Mateu de Bach, amb Simon Rattle
Nederlands Philharmonic & Viotti
Budapest Festival Orchestra & Fischer
San Diego Symphony Orchestra & Payare
The Constellation & Gardiner
Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu & Puig

Temporada 2026–2027
Entrades i abonaments a la venda

Et cal saber...

Qui en són els protagonistes?

Dues figures còmplices de primer nivell: la soprano alemanya Julia Kleiter, amb una veu d'una bellesa diàfana i tan apreciada en lied com en òpera, i el britànic Julius Drake, referència indiscutible en l'art pianístic i company de “batalla” de les veus més exigents del món. Junts conviden a gaudir d'una vetllada amb quatre grans de la creació alemanya: Schumann, Liszt, Korngold i Wagner.

Quines són les claus del concert?

El programa travessa un segle de lied alemany (cançó de saló), del Romanticisme més càlid a les fronteres de l'Expressionisme. Schumann, Liszt i Wagner (nascuts al voltant del 1810) viuen l'estètica de l'època cadascú a la seva manera: Schumann subratlla la intimitat del piano i la paraula, Liszt desprèn un lirisme apassionat més proper a la cançó que al virtuosisme i Wagner mira cap a un teatre interior que ja demana l'òpera. Korngold (1897), en ple segle XX, s'integra en un llenguatge tardoromàntic en un món radicalment transformat.

A què he de parar atenció?

A diferència d'altres cicles, els *Liederkreis* de Schumann no expliquen cap història, només sensacions com la solitud, el desarrelament, la por, l'amor i l'esperança. La música les fa gairebé tangibles. De Liszt escoltarem quatre cançons sobre textos de Victor Hugo de la seva etapa virtuosística; en les primeres versions, el piano hi tenia gairebé més pes que la veu, però les va revisar i en van sorgir uns *lieder* més sensibles, encara avui sorprenents per la seva llibertat expressiva. *Unvergänglichkeit* de Korngold és una petita joia en forma de cinc cançons breus que parlen del pas del temps i allò que perdura. No són tristes, sinó una reflexió serena sobre l'amor i la memòria, amb emocions gairebé visuals que evoquen el cinema clàssic. Els *Wesendonck-Lieder* de Wagner constitueixen la seva única incursió significativa en el repertori del lied; el compositor alemany va musicar aquests cinc poemes de Mathilde Wesendonck mentre treballava en *Tristany i Isolda*, i la música en queda

impregnada: frases llarguíssimes, harmonies que no es resolen, una tensió amorosa que desafia la mort... En aquesta versió original per a veu i piano, ja s'endevina l'òpera que venia.

Sabies que...

El cicle de cançons *Unvergänglichkei*t, op. 27 (Immortalitat) va ser compost just abans que la vida de Korngold canviés dràsticament a causa de l'ascens del nazisme a Europa. Poc després va emigrar a Hollywood, on es convertiria en una llegenda del cinema aconseguint fins i tot dos Oscars a la millor banda sonora, per les pel·lícules *The adventures of Robin Hood* i *Anthony Adverse*.

Forma part del
**Cercle
d'Abonats
del Palau**

Més que un abonament:
un compromís amb la cultura

Uneix-t'hi ara!

Comentari

D'esperit romàntic

Robert Schumann, Franz Liszt i Richard Wagner pertanyen a la primera generació de compositors plenament romàntics, la dels nascuts entorn del 1810. Per tant, és dins del Romanticisme que hem d'entendre els seus *lieder*, tot i que des de sensibilitats ben diferents. El quart compositor del programa, Erich Wolfgang Korngold (1897-1957) l'inscrivim formalment dins el tardorromanticisme; mai no va abandonar aquest llenguatge, malgrat les profundes transformacions que l'envoltaven. Si fem cas del filòsof Rüdiger Safranski, però, que distingeix entre el Romanticisme –una època– i allò que és romàntic –una actitud d'esperit que no es circumscriu a una època–, resulta del tot natural incloure també Korngold en aquest romanticisme d'esperit.

El maig de 1840, en només vint dies, Schumann va escriure el *Liederkreis, op. 39*, un cicle que per primera vegada no explicava una història, com ho feien *An die ferne Geliebte*, *Die schöne Müllerin*, *Winterreise* o, del mateix Schumann, el *Liederkreis* que havia compost unes setmanes abans amb poemes de Heinrich Heine.

I què era, doncs, el que transmetia aquest cicle, si no era una història? Sensacions. Més exactament: sensacions romàntiques. Els poemes –bona part dels quals són extrets de diferents novel·les de Joseph von Eichendorff– tenen com a escenaris principals el bosc i la nit. Amb imatges sovint misterioses parlen de solitud, de desarrelament, de por, d'amor o d'esperança, sensacions i sentiments que la música de Schumann ens presenta vívidament. En sonar l'última nota, tenim pocs dubtes que ens ha amarat el romanticisme més pur.

Malgrat que va ser un dels principals valedors dels *lieder* de Schubert a París la dècada següent a la seva mort, Franz Liszt no va començar a escriure cançons fins a la dècada dels 1840. Era la seva època de concertista brillant i aclamat, i les seves cançons s'entien més com un vehicle per lluir els seus dots com a virtuós del piano que com l'expressió personal d'un poema en música. Ell mateix va ser-ne conscient amb el temps, i va revisar a fons –i sovint diverses vegades– bona part de les cançons de la seva primera etapa compositiva.

És el cas de les quatre incloses en el programa, totes amb poema de Victor Hugo. Les primeres versions són del 1844; Liszt les va revisar entorn del 1849, ja establert

a Weimar, i les va publicar deu anys més tard. Aquestes versions posteriors, més refinades i més subtils, encara sobtaven els contemporanis del compositor, que entenien que les cançons havien de ser més senzilles. Però el temps posa les coses a lloc, i avui dia podem gaudir sense patir per les convencions de peces com *Enfant, si j'étais roi*, expansiva tant en la línia vocal com en l'acompanyament, amb un final inesperat i preciós. O com la ben coneguda i sofisticada *Oh! quand je dors*.

Gairebé cent anys més tard, el 1933, Korngold era un compositor cèlebre que es dedicava sobretot a arranjar operetes, treballant en col·laboració amb el director Max Reinhardt. Era una ocupació lucrativa, però no el satisfieia artísticament, i a l'estiu va trobar per fi la pau per compondre. Va escriure un cicle de cinc cançons amb poemes d'Eleonore van der Straten, una autora poc divulgada a qui segurament Korngold coneixia personalment. La primera cançó, de caire contemplatiu, comparteix títol amb el cicle (*Unvergänglichkeit*, Immortalitat) i en defineix el caràcter amorós. La segona parla del pas del temps, la tercera de somnis i esperances, i la quarta de l'amor que perdura més enllà de la mort.

I la cinquena? La cinquena és un repte. Per als intèrprets, i per al públic. Fins i tot és un repte explicar-ho: la cinquena cançó és la primera. El títol del cicle de Schumann, *Liederkreis* (Cercle de cançons), encaixa perfectament amb l'estructura del de Korngold, que acaba com comença. Però, malgrat que la primera i l'última cançó comparteixen partitura, no sentim exactament la mateixa cançó, d'aquí el repte. Els matisos en la interpretació, la música que hi ha hagut entre totes dues, la percepció del públic, tot suma perquè la cançó no sigui idèntica. De vegades, als recitals s'hi viuen moments màgics.

La contribució de Wagner al gènere del lied seria poc rellevant si no fos pels *Wesendonck-Lieder*, que han trobat un lloc al repertori habitual per mèrits propis. El recull és una obra aïllada, composta entre la tardor de 1857 i la primavera de 1858; abans Wagner només havia escrit un grapat de cançons (les últimes, entorn del 1840) i després no en va escriure cap altra.

És una obra singular en el catàleg del compositor per un altre motiu: des de *Rienzi* (1840), no havia compost res que no partís dels seus propis textos. En aquestes cançons, però, va posar música a cinc poemes de Mathilde Wesendonck, la dona del seu mecenes i amfitrió Otto Wesendonck. Els poemes havien anat sorgint a mesura que el compositor compartia amb els seus amics fragments de l'òpera en què estava treballant, *Tristan und Isolde*, i això fa els *Wesendonck-Lieder* singulars per una raó més: en poques ocasions els compositors han vinculat tan estretament les seves

cançons amb altres obres –posem per cas Gustav Mahler i el vincle amb algunes de les seves simfonies.

La sola menció de *Tristan und Isolde* ens remet a l'ideal d'un amor que perdura més enllà de la mort, i així els *lieder* de Wagner queden subtilment lligats als de Korngold; *Unvergänglichkeit* crea l'atmosfera perfecta per rebre aquestes cançons intenses –en la versió per a veu i piano, tal com el compositor les va concebre– que formen part tant del Romanticisme com d'allò que és romàntic.

Sílvia Pujalte Piñán, divulgadora musical especialitzada en lied

Connecta't a Palau Digital!

Concerts i continguts divulgatius
exclusius disponibles gratuïtament
a palaudigital.cat

Veure ara

Biografies

Julia Kleiter, soprano

©Frank Schemmann

Julia Kleiter va fer el seu debut operístic el 2004, com a Pamina (*Die Zauberflöte*), a l'Òpera de la Bastilla de París. Des de llavors ha interpretat, entre d'altres, els papers de la Comtessa (*Le nozze di Figaro*), Ilia (*Idomeneo*), Agathe (*Der Freischütz*), Donna Anna (*Don Giovanni*) i Eva (*Die Meistersinger von Nürnberg*). En l'àmbit concertístic ha cantat l'*Stabat Mater* i el *Requiem* de Dvořák, *Das Paradies und die Peri* de Schumann, *Ein deutsches Requiem* de Brahms, *La creació* de Haydn, *L'Oratori de Nadal* de Bach o el *Te Deum* de Bruckner. Julia Kleiter ofereix sovint recitals de cançó –habitualment amb els pianistes Michael Gees i Julius Drake– al Wigmore Hall de Londres, París, Madrid, Múnic, Viena, i a les Schubertiades de Vilabertran i Schwarzenberg, el Festival de Salzburg, la Heidelberger Frühling o la Pierre Boulez Saal de Berlín.

Julius Drake, piano

©Marco Borggreve

Julius Drake viu a Londres i gaudeix d'una reputació internacional com un dels millors instrumentistes del seu camp, col·laborant amb molts dels principals artistes del món. «The New Yorker» l'ha descrit com un “pianista acompanyant sense parió”. Apareix regularment en els principals auditoris i festivals de música. El seu apassionat interès per la cançó ha generat invitacions per dissenyar sèries de cançons per al Wigmore Hall de Londres, la BBC i el Royal Concertgebouw d'Amsterdam. La seva sèrie anual de recitals de cançons –Julius Drake and Friends– a l'històric Middle Temple Hall de Londres ha presentat recitals amb molts cantants destacats com Thomas Allen, Olaf Bär, Ian Bostridge, Angelika Kirchschrager, Iestyn Davies, Véronique Gens, Felicity Lott, Simon Keenlyside, Christopher Maltman o Christoph Prégardien.

Essència Palau

Flors, fragàncies
i Modernisme:
un passeig sensorial únic

Reserva ara
la teva visita!

Textos

Robert Schumann (1810-1856)

Liederkreis – Cercle de cançons

Textos de Joseph von Eichendorff (1788-1857)

In der Fremde

Aus der Heimat hinter den Blitzen
rot
Da kommen die Wolken her,
Aber Vater und Mutter sind lange tot,
Es kennt mich dort keiner mehr.

Wie bald, ach wie bald kommt die
stille Zeit,
Da ruhe ich auch, und über mir
Rauscht die schöne Waldeinsamkeit,
Und keiner kennt mich mehr hier.

Intermezzo

Dein Bildnis wunderselig
Hab' ich im Herzensgrund,
Das sieht so frisch und fröhlich
Mich an zu jeder Stund'.

Mein Herz still in sich singet
Ein altes, schönes Lied,
Das in die Luft sich schwinget
Und zu dir eilig zieht.

Waldesgespräch

A l'estranger

*Venen nívols vermells per les llampades
des de la meua pàtria,
però el pare i la mare són morts fa
temps,
i allà ja no em coneix ningú.*

*Molt aviat, ai, vindran els temps
tranquils,
quan també jo reposaré, i murmurarà
sobre meu la bella solitud del bosc,
i ací no em coneixerà tampoc ningú.*

Intermezzo

*La teua imatge meravellosa
la porto al fons del cor;
em mira en tot moment
amb frescor i alegria.*

*Entona, silenciós, el meu cor
una antiga i bella cançó,
que s'eleva pels aires
i corre veloç cap a tu.*

Conversa en el bosc

Es ist schon spät, es ist schon kalt,
Was reit'st du einsam durch den
Wald?
Der Wald ist lang, du bist allein,
Du schöne Braut! Ich führ' dich
heim!

„Groß ist der Männer Trug und List,
Vor Schmerz mein Herz gebrochen
ist,
Wohl irrt das Waldhorn her und hin,
O flieh! Du weißt nicht, wer ich bin.“

So reich geschmückt ist Roß und
Weib,
So wunderschön der junge Leib,
Jetzt kenn' ich dich—Gott steh' mir
bei!
Du bist die Hexe Loreley.

„Du kennst mich wohl—von hohem
Stein
Schaut still mein Schloß tief in den
Rhein.
Es ist schon spät, es ist schon kalt,
Kommst nimmermehr aus diesem
Wald!“

Die Stille

Es weiß und rät es doch Keiner,
Wie mir so wohl ist, so wohl!
Ach, wüßt' es nur Einer, nur Einer,
Kein Mensch es sonst wissen soll!

*És ja tard i fa fred,
per què cavalques solitària pel bosc?
El bosc és gran i tu estàs sola,
oh bella núvia! T'acompanyaré fins a
casa!*

*“Grans són les mentides i els enganys
dels homes,
el meu cor està destrossat pel dolor.
Sonen ací i allà trompes de caça,
fuig, tu no saps qui sóc!”*

*Un cavall i una dona amb tan rics
ornaments,
una figura tan jove i meravellosa,
ara et reconec... Déu m'agafi confessat!
Ets la bruixa Lorelei!*

*“Em coneixes bé... des d'aquella alta
roca
el meu castell mira silenciós cap al Rin.
És ja tard i fa fred,
mai més sortiràs d'aquest bosc!”*

La calma

*Ningú no pot saber ni endevinar
que feliç em sento, que feliç!
Ah, que només ho sàpiga una, només
una,
i ningú més ho ha de saber!*

So still ist's nicht draußen im Schnee,
So stumm und verschwiegen sind
Die Sterne nicht in der Höh',
Als meine Gedanken sind.

*Tan tranquil·la no està a fora la neu,
ni tan callades i silencioses
les estrelles en les altures,
com ho estan els meus pensaments.*

Ich wünscht', ich wär' ein Vöglein
Und zöge über das Meer,
Wohl über das Meer und weiter,
Bis daß ich im Himmel wär'!

*M'agradaria ser un ocellot
i volaria per sobre els mars,
ben per sobre els mars i més enllà,
fins que arribés al cel!*

Mondnacht

Es war, als hätt' der Himmel,
Die Erde still geküßt,
Daß sie im Blütenschimmer
Von ihm nur träumen müßt'.

Nit de lluna

*Era com si el cel
hagués besat silenciós la terra,
i entre les flors il·luminades,
ella somniés ara en ell.*

Die Luft ging durch die Felder,
Die Ähren wogten sacht,
Es rauschten leis die Wälder,
So sternklar war die Nacht.

*La brisa passà pels camps,
les espigues s'ondularen suaument,
mormolaven baixet els boscos,
estrellada i clara era la nit.*

Und meine Seele spannte
Weit ihre Flügel aus,
Flog durch die stillen Lande,
Als flöge sie nach Haus.

*I la meva ànima
desplegà les amples ales
i sobrevolà les tranquil·les terres,
com si volés cap a casa.*

Schöne Fremde

Es rauschen die Wipfel und
schauern,
Als machten zu dieser Stund'
Um die halb versunkenen Mauern
Die alten Götter die Rund'.

Bella llunyania

*Murmuren els ramatges i s'estremeixen
com si en aquesta hora
fessin la seva ronda els antics déus
al voltant de murs mig enderrocats.*

Hier hinter den Myrtenbäumen
In heimlich dämmernder Pracht,
Was sprichst du wirr, wie in
Träumen,
Zu mir, phantastische Nacht?

Es funkeln auf mich alle Sterne
Mit glühendem Liebesblick,
Es redet trunken die Ferne
Wie von künftigem großen Glück!

Auf einer Burg

Eingeschlafen auf der Lauer
Oben ist der alte Ritter;
Drüben gehen Regenschauer,
Und der Wald rauscht durch das
Gitter.

Eingewachsen Bart und Haare,
Und versteinert Brust und Krause,
Sitzt er viele hundert Jahre
Oben in der stillen Klause.

Draußen ist es still und friedlich,
Alle sind in's Tal gezogen,
Waldesvögel einsam singen
In den leeren Fensterbogen.

Eine Hochzeit fährt da unten
Auf dem Rhein im Sonnenscheine,
Musikanten spielen munter,
Und die schöne Braut, die weinet.

In der Fremde

*Darrere d'aquests matolls de murtra,
en la misteriosa esplendor del capvespre,
què em dius, fantàstica nit,
confús, talment un somni?*

*Brillen per a mi totes les estrelles,
amb ardorosa mirada d'amor;
exaltada, em parla la llunyania
d'una futura gran felicitat!*

En un castell

*Endormiscat en el seu aguait
està allà dalt el vell cavaller;
cau del cel una xarbotada
i el bosc murmura entre les reïxes.*

*Amb molta barba i els cabells llargs,
i petrificats el pit i la gorgera,
està assegut des de fa centenars d'anys
a dalt, en la tranquil·la cel·la.*

*A fora hi ha silenci i pau,
tots han marxat a la vall;
canten solitaris els ocells del bosc
en les arcades buides de les finestres.*

*Passa allà al fons un seguici nupcial,
pel Rin il·luminat pel sol,
els músics toquen, alegres,
i la bella núvia plora.*

Lluny

Ich hör' die Bächlein rauschen
Im Walde her und hin,
Im Walde, in dem Rauschen
Ich weiß nicht, wo ich bin.

Die Nachtigallen schlagen
Hier in der Einsamkeit,
Als wollten sie was sagen
Von der alten, schönen Zeit.

Die Mondeschimmer fliegen,
Als sah' ich unter mir
Das Schloß im Tale liegen,
Und ist doch so weit von hier!

Als müßte in dem Garten
Voll Rosen weiß und rot,
Meine Liebste auf mich warten,
Und ist doch so lange tot.

Wehmut

Ich kann wohl manchmal singen,
Als ob ich fröhlich sei,
Doch heimlich Tränen dringen,
Da wird das Herz mir frei.

Es lassen Nachtigallen,
Spielt draußen Frühlingsluft,
Der Sehnsucht Lied erschallen
Aus ihres Kerkers Gruft.

Da lauschen alle Herzen,
Und alles ist erfreut,
Doch keiner fühlt die Schmerzen,
Im Lied das tiefe Leid.

*Sento murmurar el rierol
pel bosc, ací i allà;
malgrat el bosc i els murmuris
no sé on sóc.*

*Canten els rossinyols
en aquesta solitud,
com si em volguessin recordar
els bells temps passats.*

*Vola la claror de la lluna
com si veiés als meus peus
el castell que s'alça en la vall,
i tanmateix està molt lluny d'ací!*

*Com si en el jardí
ple de roses blanques i roges,
m'esperés la meua estimada,
i tanmateix ja fa molt de temps que és
morta!*

Melangia

*A vegades puc molt bé cantar
com si estigués content,
mentre em cauen furtives llàgrimes
que alliberen el meu cor.*

*Quan a fora juga la brisa primaveral,
deixen sentir els rossinyols
un cant de melangia
des del fons de les seves gàbies.*

*Llavors el senten tots els cors
i tot s'omple de joia,
però ningú sent el dolor
i la profunda pena de la cançó.*

Zwielicht

Dämmerung will die Flügel spreiten,
Schaurig rühren sich die Bäume,
Wolken ziehn wie schwere Träume—
Was will dieses Graun bedeuten?

Hast ein Reh du lieb vor andern,
Laß es nicht alleine grasen,
Jäger ziehn im Wald und blasen,
Stimmen hin und wieder wandern.

Hast du einen Freund hienieden,
Trau ihm nicht zu dieser Stunde,
Freundlich wohl mit Aug' und
Munde,
Sinnt er Krieg im tück'schen
Frieden.

Was heut gehet müde unter,
Hebt sich morgen neugeboren.
Manches geht in Nacht verloren—
Hüte dich, sei wach und munter!

Im Walde

Es zog eine Hochzeit den Berg
entlang,
Ich hörte die Vögel schlagen,
Da blitzten viel Reiter, das Waldhorn
klang,
Das war ein lustiges Jagen!

Mitja llum

*El capvespre estén les seves ales,
els arbres s'agiten lúgubrement,
passen els núvols com uns malsons...
què vol dir aquesta angoixa?*

*Si estimes un cérvol més que als altres,
no el deixis pasturar tot sol.
Arriben caçadors plegats al bosc
tocant els seus corns i després se'n van.*

*Si tens un amic en aquest món,
no hi confiïs en aquest moment.
Malgrat els ulls i les paraules amicals,
en la pau insidiosa pensa en la guerra.*

*El que avui desapareix cansat,
s'aixecarà demà renovat.
Però molt es perd en la nit...
Preserva't, i vetlla ben despert!*

En el bosc

*Passà per la muntanya un seguici
nupcial,
sentia cantar els ocells,
brillaren molts cavallers, sonà el corn de
caça,
era una alegre cacera!*

Und eh' ich's gedacht, war alles
verhallt,
Die Nacht bedeckt die Runde;
Nur von den Bergen noch rauschet
der Wald
Und mich schauert's im
Herzensgrunde.

Frühlingsnacht

Überm Garten durch die Lüfte
Hört' ich Wandervögel zieh'n,
Das bedeutet Frühlingsdüfte,
Unten fängt's schon an zu blühen.

Jauchzen möcht' ich, möchte weinen,
Ist mir's doch, als könnt's nicht sein!
Alte Wunder wieder scheinen
Mit dem Mondesglanz herein.

Und der Mond, die Sterne sagen's,
Und im Traume rauscht's der Hain
Und die Nachtigallen schlagen's:
Sie ist Deine, sie ist Dein!

Franz Liszt (1811-1896)

Enfant, si j'étais roi, S.283/b – Nen, si jo fos rei
Text de Victor Hugo (1802-1885)

*I abans del que em pensava, tot s'esvaí,
i la nit cobrí tot el voltant.
Només murmurava el bosc en la
muntanya
i em vaig esgarrifar fins al fons del meu
cor.*

Nit de primavera

*Pels aires del jardí
sento passar els ocells migratoris,
això vol dir efluvis de primavera,
i que la terra comença a florir.*

*Voldria exultar de joia, voldria plorar!
Em sembla que no pot ésser veritat!
Reapareixen antigues meravelles
a la llum de la lluna!*

*I m'ho diuen la lluna i les estrelles,
m'ho murmuren en somnis els boscos,
m'ho canten els rossinyols:
és teva, és teva!*

Enfant, si j'étais roi, je donnerais
l'empire,
Et mon char, et mon sceptre, et mon
peuple à genoux,
Et ma couronne d'or, et mes bains de
porphyre,
Et mes flottes, à qui la mer ne peut
suffire,
Pour un regard de vous!

Si j'étais Dieu, la terre et l'air avec les
ondes,
Les anges, les démons courbés
devant ma loi,
Et le profond chaos aux entrailles
fécondes,
L'éternité, l'espace et les cieux et les
mondes,
Pour un baiser de toi!

*Nen, si jo fos rei, donaria l'imperi,
la carrossa, el ceptre, el meu poble
agenollat,
la corona d'or, i els meus banys de
pòrfira
i les meves flotes que el mar no pot
abastar,
per una mirada vostra!*

*Si jo fos Déu, la terra i l'aire amb les
seves ones,
els àngels, els dimonis encorbats davant
la meua llei,
i el caos profund en les entranyes
fecundes,
l'eternitat, l'espai, els cels i els móns,
per un bes teu!*

Comment, disaient-ils, S. 276/b – Com, deien ells

Text de Victor Hugo

Comment, disaient-ils,
Avec nos nacelles,
Fuir les alguazils?
Ramez, disaient-elles.

Comment, disaient-ils,
Oublier querelles,
Misère et périls?
Dormez, disaient-elles.

*Com, deien ells,
amb les nostres barquetes,
fugir dels agutzils?
Remeu, deien elles.*

*Com, deien ells,
oblidar querelles,
misèries i perills?
Dormiu, deien elles.*

Comment, disaient-ils,
Enchanter les belles
Sans philtres subtils?
Aimez, disaient-elles.

*Com, deien ells,
encisar les belles
sense filtres subtils?
Estimeu, deien elles.*

S'il est un charmant gazon, S. 284/b – Si n'hi ha una gespa encisadora

Text de Victor Hugo

S'il est un charmant gazon
Que le ciel arrose,
Où brille en toute saison
Quelque fleur éclore,
Où l'on cueille à pleine main
Lys, chèvrefeuille et jasmin,
J'en veux faire le chemin
Où ton pied se pose!

*Si n'hi ha una gespa encisadora,
regada pel cel,
on brilla en qualsevol estació
alguna flor oberta,
on hom cull a mans plenes
lliris, lligabosc i llessamí,
vull fer-ne el camí
on reposi el teu peu.*

S'il est un rêve d'amour,
Parfumé de rose,
Où l'on trouve chaque jour
Quelque douce chose,
Un rêve que Dieu bénit,
Où l'âme à l'âme s'unit,
Oh! j'en veux faire le nid
Où ton cœur se pose!

*Si n'hi ha un somni d'amor
perfumat de roses,
on hom troba cada dia
alguna cosa dolça,
un somni beneït per Déu
on l'ànima s'uneix a l'ànima,
oh! en vull fer el niu
on reposi el teu cor.*

Oh! quand je dors S. 282/b – Oh! quan dormi

Text de Victor Hugo

Oh! quand je dors, viens auprès de
ma couche,
Comme à Pétrarque apparaissait
Laura,
Et qu'en passant ton haleine me
touche ...
Soudain ma bouche
S'entr'ouvrira!

Sur mon front morne où peut-être
s'achève
Un songe noir qui trop longtemps
dura,
Que ton regard comme un astre se
lève ...
Et soudain mon rêve
Rayonnera!

Puis sur ma lèvre où voltige une
flamme,
Éclair d'amour que Dieu même
épura,
Pose un baiser, et d'ange deviens
femme ...
Soudain mon âme
S'éveillera!

*Oh! quan dormi, vine prop del meu llit,
com Laura s'apareixia a Petrarca,
i que en passar em toqui el teu alè,
i de sobte la meva boca
s'entreobrirà.*

*Sobre el meu front ombrívol on potser
s'acaba
un somni negre que ha durat massa,
que s'hi aixequi la teva mirada com un
astre...
de sobte el meu somni
brillarà!*

*Després sobre els meus llavis on voleteja
una flama
guspira d'amor que Déu mateix depurà,
posa un bes i d'àngel converteix-te en
dona...
de sobte la meva ànima
es despertarà.*

Erich Wolfgang Korngold (1897-1957)

Unvergänglichkeit – Immortalitat

Text d'Eleonore van der Straten (1876-1960)

Unvergänglichkeit

Immortalitat

Deine edlen weissen Hände
Legen meine Seel' zur Ruh'.
Wenn sie meinen Scheitel segnen,
schliess' ich meine Augen zu
und sag' nur leise: Du.

Und Welten sinken in ein Nichts,
die Meere rauschen dumpf und weit,
Deine edlen weissen Hände sind mir
Unvergänglichkeit

Das eilende Bächlein

Bächlein, wie du eilen kannst,
rasch geschäftig, ohne Rast und
Ruh'.
Wie du Steinchen mit dir nimmst,
schau' dir gerne zu.

Doch das Bächlein spricht zu mir,
"Siehst du, liebes Kind,
wie die Welle eilt und rast,
und vorüber rinnt?"

Jeder Tropfen ist ein Tag,
jede Welle gleicht dem Jahr!
Und du stehst am Ufer nur,
sagst dir still: Es war."

Das schlafende Kind

*Les teves nobles mans blanques
posen la meva ànima en repòs,
quan beneeixen el meu cap,
tanco els meus ulls
i només xiuxiuejo: Tu!*

*Els mons s'enfonsen en el no-res,
els mars murmuren apagats i
llunyans;
les teves nobles mans blanques
són immortalitat per a mi.*

El rierol apresat

*Petit rierol, petit rierol, com corres veloç,
ràpid, atrafegat, sense repòs ni pau!
m'encanta mirar
com t'emportes els còdols!*

*Però el petit rierol em diu:
"Veus, estimat fill
com les ones corren i s'afanyen
i passen fluides?"*

*Cada gota és un dia,
cada ona és com un any..
i tu, només et quedes a la riba,
i et dius en silenci: ja ha passat"*

L'infant dorment

Wenn du schläfst, ich segne dich,
Kind,
segne dich in deinen Kissen.
Wenn du lächelst hell im Traum.
möchte ich fragen: darf ich wissen,
was ein Englein dir jetzt sang?

Doch ich will dich träumen lassen,
nichts ist schöner als der Traum,
Und du sollst auch niemals wissen,
dass auch das Glück nur ein Traum.

Stärker als der Tod

Nimm meinen schwarzen
Dornenkranz
Aus meinem weissen Haar,
Den Kranz der dunklen
Schmerzgedanken.
Lass um mein müdes Haupt
Weinlaub der Freude ranken.
Es soll das Rebenblatt mich lehren
Durch seine Pracht und durch sein
Rot,
Dass Liebe eine grosse Macht
Und stärker noch als selbst der Tod.

Unvergänglichkeit

Deine edlen weissen Hände
Legen meine Seel' zur Ruh'.
Wenn sie meinen Scheitel segnen,
schliess' ich meine Augen zu
und sag' nur leise: Du.

*Quan dorms, infant, et beneixo,
et beneixo al teu coixí,
quan somrius lluminós en somnis,
et voldria preguntar: puc saber
què t'està cantant un àngel?*

*Però vull deixar-te somniar,
res no és més bonic que un somni.
i tu no has de saber mai
que la felicitat només és un somni.*

Més fort que la mort

*Treu la negra corona d'espines
dels meus cabells blancs,
la corona dels pensaments foscós i
dolorosos.
Deixa que a l'entorn del meu cap cansat
s'enlairin alegres fulles de parra.
La fulla de vinya m'ha d'ensenyar
a través de la seva esplendor i la seva
vermellor,
que l'amor és un gran poder
i més fort fins i tot que la pròpia mort.*

Immortalitat

*Les teves nobles mans blanques
posen la meva ànima en repòs,
quan beneeixen el meu cap,
tanco els meus ulls
i només xiuxiuejo: Tu!*

Und Welten sinken in ein Nichts,
die Meere rauschen dumpf und weit,
Deine edlen weissen Hände sind mir
Unvergänglichkeit

*Els mons s'enfonsen en el no-res,
els mars murmuren apagats i
llunyans;
les teves nobles mans blanques
són immortalitat per a mi.*

Richard Wagner (1813-1883)

Wesendonck Lieder - Cançons de Wesendonck

Text de Mathilde Wesendonck (1828 - 1902)

Der Engel

In der Kindheit frühen Tagen
Hört ich oft von Engeln sagen,
Die des Himmels hehre Wonne
Tauschen mit der Erdensonne,

Daß, wo bang ein Herz in Sorgen
Schmachtet vor der Welt verborgen,
Daß, wo still es will verbluten,
Und vergehn in Tränenfluten.

Daß, wo brünstig sein Gebet
Einzig um Erlösung fleht,
Da der Engel niederschwebt,
Und es sanft gen Himmel hebt.

Ja, es stieg auch mir ein Engel nieder,
Und auf leuchtendem Gefieder
Führt er, ferne jedem Schmerz,
Meinen Geist nun himmelwärts!

Stehe still!

L'àngel

*En els dies llunyans de la infància
sentí parlar sovint d'àngels
que canviaven les sublims delícies
celestials
pel sol de la Terra,*

*on un cor inquiet i angoixat
llanguia amagat del món,
i volia dessagnar-se tranquil
i perir en un mar de llàgrimes,*

*on la seva pregària fervent
només demanava la salvació,
i un àngel baixava i se l'emportava
dolçament al cel.*

*Sí, també per a mi baixà un àngel
que amb les seves ales esplendoroses
m'allunyà de qualsevol dolor,
i portà al cel el meu esperit!*

Detureu-vos!

Sausendes, brausendes Rad der Zeit,
Messer du der Ewigkeit;
Leuchtende Sphären im weiten All,
Die ihr umringt den Weltenball;
Urewige Schöpfung, halte doch ein,
Genug des Werdens, laß mich sein!

Halte an dich, zeugende Kraft,
Urgedanke, der ewig schafft!
Hemmet den Atem, stillet den
Drang,
Schweiget nur eine Sekunde lang!
Schwellende Pulse, fesselt den
Schlag;
Ende, des Wollens ew'ger Tag!
Daß in selig süßem Vergessen
Ich mög' alle Wonne ermessen!

Wenn Auge in Auge wonnig trinken,
Seele ganz in Seele versinken;
Wesen in Wesen sich wiederfindet,
Und alles Hoffens Ende sich kündigt,
Die Lippe verstummt in
staundendem Schweigen,
Keinen Wunsch mehr will das Innre
zeugen:
Erkennt der Mensch des Ew'gen
Spur,
Und löst dein Rätsel, heil'ge Natur!

Im Treibhaus

Hochgewölbte Blätterkronen,
Baldachine von Smaragd,
Kinder ihr aus fernen Zonen,
Saget mir, warum ihr klagt?

*Murmurejant i brunzidora roda del
temps,
mesuradora de l'eternitat;
esferes lluminoses de l'ampli infinit,
que encerleu la bola del món,
creació eterna, detureu-vos!
prou de l'esdevenir, deixeu-me ser!*

*Detureu-vos, força generadora,
pensament primigeni, eternament
creador!
Conteniu l'alè, calmeu l'impuls,
cal·leu només durant un segon!
Pols excitat, encadena els teus batecs;
acaba, dia etern de la voluntat!
Que en un oblit dolç i sagrat
pugui apreciar totes les delícies!*

*Quan els ulls beuen delitosos en els ulls,
quan l'ànima en l'ànima s'enfonsa
totalment;
quan un ésser es retroba en un ésser
i s'anuncia el final de tota esperança,
els llavis callen en silenci meravellat,
i cap altre desig sorgeix del nostre
interior:
llavors reconeix l'home l'empremta de
l'Etern,
i perds el teu enigma, santa natura!*

A l'hivernacle

*Alts arcs de corones de fulles,
baldaquís de maragdes,
fills de llunyanes terres,
digueu-me, de què us queixeu?*

Schweigend neiget ihr die Zweige,
Malet Zeichen in die Luft,
Und der Leiden stummer Zeuge
Steiget aufwärts, süßer Duft.

Weit in sehndem Verlangen
Breitet ihr die Arme aus
Und umschlinget wahnbefangen
Öder Leere nicht'gen Graus.

Wohl ich weiß es, arme Pflanze:
Ein Geschicke teilen wir,
Ob umstrahlt von Licht und Glanze,
Unsre Heimat is nicht hier!

Und wie froh die Sonne scheidet
Von des Tages leerem Schein,
Hüllet der, der wahrhaft leidet,
Sich in Schweigens Dunkel ein.

Stille wird's, ein säuselnd Weben
Füllet bang den dunklen Raum:
Schwere Tropfen seh' ich schweben
An der Blätter grünem Saum.

Schmerzen

Sonne, weinest jeden Abend
Dir die Schönen Augen rot,
Wenn im Meeresspiegel badend
Dich erreicht der frühe Tod;

Doch erstehst in alter Pracht,
Glorie der düstren Welt,
Du am Morgen, neu erwacht,
Wie ein stolzer Siegesheld!

*Inclineu les branques en silenci,
pinteu signes en l'aire,
i exhaleu un dolç aroma,
testimoni mut del dolor.*

*Cap a un llunyà anhel nostàlgic
esteneu els vostres braços,
i abraceu plens d'il·lusió
l'horrorós no-res d'una erma vacuïtat.*

*Si, ja ho sé, pobres plantes,
compartim un destí:
encara que aureolats per llum i
esplendor,
no és aquí la nostra pàtria!*

*I com el sol s'acomiada content
de la buida claredat del dia,
qui veritablement sofreix
es submergeix en l'obscur silenci.*

*Hi ha silenci, una agitació murmurant
omple inquiet l'obscur espai:
Veig surar pesades gotes
en la llinda verda de les fulles.*

Penes

*Sol, et ploren cada vespre
els teus bells ulls rogencs,
quan banyant-te en el mirall del mar
t'arriba la mort prematura!*

*Però apareixes amb l'antiga esplendor,
glòria del món tenebrós,
quan et despertes de nou al matí,
com un orgullós heroi triomfador!*

Ach, wie sollte ich da klagen,
Wie, mein Herz, so schwer dich sehn,
Muß die Sonne selbst verzagen,
Muß die Sonne untergehn?

Und gebietet Tod nur Leben,
Geben Schmerzen Wonnen nur:
O wie dank'ich daß gegeben
Solche Schmerzen mir Natur.

Träume

Sag, welch wunderbare Träume
Halten meinen Sinn umfassen,
Daß sie nicht wie leere Schäume
Sind in ödes Nichts vergangen?

Träume, die in jeder Stunde,
Jedem Tage schöner blühen,
Und mit ihrer Himmelskunde
Selig durchs Gemüte ziehn!

Träume, die wie hehre Strahlen
In die Seele sich versenken,
Dort ein ewig Bild zu malen:
Allvergessen, Eingedenken!

Träume, wie wenn Frühlingssonne
Aus dem Schnee die Blüten küßt,
Daß zu nie geahnter Wonne
Sie der neue Tag begrüßt,

Daß sie wachsen, daß sie blühen,
Träumend spenden ihren Duft,
Sanft an deiner Brust verglühen,
Und dann sinken in die Gruft.

*Ai, com podria llavors queixar-me,
quan, cor meu, t'anhelo tant?
Ha de desesperar-se el sol,
ha de pondre's?*

*I la mort només engendra vida,
les penes només donen delit:
Oh, com agraeixo que la natura
m'hagi donat aquestes penes!*

Somnis

*Digues, quins somnis meravellosos
tenen presos els meus sentiments,
que, com una buida escuma,
no s'han esvaït en l'erm no-res?*

*Somnis, que a cada hora i cada dia
floreixen més bells,
i que amb el seu anunci celestial
penetren feliços en el meu esperit.*

*Somnis, que com raigs sublims
es submergeixen en l'ànima,
per a pintar allà una imatge eterna:
tot oblidat, tot present!*

*Somnis, com quan el sol primaveral
besa les flors damunt la neu,
i saluda el nou dia
amb delits mai pressentits,*

*que creixen, que floreixen,
que exhaleu somniant el seu perfum,
s'apaguen dolçament en el teu pit,
i s'enfonsen en la tomba.*

També et pot interessar...

Petit Palau Cambra

Divendres, 12.06.26 – 19.30 h

Petit Palau

L'esperit cosmopolita de la música espanyola

Sabrina Gárdez, soprano

Bernardo Rambeaud, guitarra romàntica

W. A. Mozart-F. Sor: “Deh vieni alla finestra, o mio tesoro”, “Vedrai carino se sei buonino” i “Batti, batti, o bel Masetto” de *Don Giovanni*, KV 527

M. Giuliani: “Alle mie tante lagrime”, “Fra tutte le pene” i “Amor perché m'accendi”, de 6 *Cavatine*, op. 39

V. Martín i Soler: “La costanza”, “La mercede” i “La natura”, de 12 *Canzonette italiane*

H. Cánovas Parés: *Escolta*

D. Aguado: *Fandango variado*, op. 16

F. Sor: “Acuérdate, bien mío”, “Cesa de atormentarme” i “De amor en las prisiones”, de *Seguidillas boleras*

P. Viardot: *Canción espanyola*, *El corazón triste* (VWV 1192)

M. Malibran: *La tarentelle*

G. Rossini: *Canzonetta spagnuola*

Preu: 18 €

Mecenes d'Honor

Agrolimen^{TI}

GRUP **euromadi**

Sabadell
Fundació

Damm
Fundació

FUNDACIÓ **Gandara**

Fundació "la Caixa"

Fundació
Grup Farmacèutic
Salvat

Occident
Fundació

Santander
Fundació

HAVAS

Ibercaja

isp
Inversions y Servicios Publicitarios

Limak

Telefónica

The
NANDO
and **ELSA**
PERETTI
foundation

Mecenes Protectors

artyplan⁴

CASA CUPRA
FAYAL

CATALONIA
HOTELS & RESORTS

camins.cat

COL·LEGI DE
FARMACÈUTICS
DE BARCELONA

CONTROL
GROUP

DES
Eventi y Spettacoli SL

eurofragrance

exea
impact
The Puig Family
Foundation

EY
Shape the future
with confidence

factorenergia

Fundació
FLUIDRA
Llegat Joan Planes

Fundación
Dvesta

Fundación **mlh**
Manuel Lao

repsol
fundación

Gramona

GVC Gaesco

mesoestetic

MITSUBISHI
ELECTRIC
Changes for the Better

moventia

Nestlé

savills

SEIDOR

VEOLIA

Mecenes col·laboradors

ac marca
Advancing
in Care

aena
aeroports
per a tu

BALOT
EVENTS
CATERING BARCELONA

CARDONER
GROUP

CHRISTIE'S
INTERNATIONAL REAL ESTATE
BARCELONA

Coca-Cola

Deloitte.

endesa

eurofirms
People first

FC BARCELONA

hp

illy

GRAU
joleriafrau.com

REIG JOFRE

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués Marsiera Joiers – Caixa Enginyers – Calaf Grup – CECOT – Centre Odontològic Dígest – Colonial SFL – Fundació Antoni Serra Santamans – Fundació Castell Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia – L'Illa Diagonal – Quadis – Saba – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión – Sesé – Soler Cabot

Benefactors d'Honor

Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Mariona Carulla Font – M. Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarisas – María José Lavin Guitart – Marta Mora Raurich – M^a. del Carmen Pous Guardia – Daniela Turco – Joaquim Uriach i Torelló – Manel Vallet Garriga

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Núria Basi Moré – Zacaries Benamiar – Lluís Carulla Font – Amb. Prof. Mark Dybul i Mr. Jason Claire – Joaquim Coello Brufau – Josep Colomer Viure – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Casimiro Gracia Abian – Jordi Gual i Solé – Ramón Poch Segura – Juan Eusebio Pujol Chimeno – Juan Manuel Soler Pujol

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Gemma Borràs i Llorens – Jordi Capdevila i Pons – Oriol Coll – Rolando Correa – Elvira Gaspar Farreras – Pablo Giménez-Salinas Framis – Maite González Rodríguez – Irene Hidalgo de Vizcarrondo – Pepita Izquierdo Giralte – Immaculada Juncosa – Isaac Martín Salvà – Juan Molina-Martell Ramis – Joan Oller i Cuartero – Rafael Pous Andrés – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni Pujol Agenjo – Olga Reglero Bragulat – Carla Sanfeliu – Josep Ll. Sanfeliu – Marc Sanfeliu – Manel Sarasa Serra – Elina Selin – Jordi Simó Sanahuja – M. Dolors Sobrequés i Callicó – Salvador Viñas Amat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

